

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပန်းချီချင်

စတော်ဘယ်ရီမာယာ

ပန်းချီချင် : ချိုသိန်းမြင့် ၂၀၀၈

စံပယ်ပန်းတွေ

ဖွေးဖွေးလှုပ်လှုပ် ပွင့်နေတယ်

ဒါပေမဲ့ စံပယ်တွေကို ကိုယ်မမြင်ဘူး

ကံကော်ပန်းတွေ

တစ်ပင်လုံး စူးစူးရှရှ မွေးနေခဲ့တယ်

ကံကော်ပန်းရနံ့တွေကို ကိုယ်မရှုရှိုက်မိဘူး

နှင်းဆီတစ်ပွင့် ...

မျက်စိရှေ့မှာ ရှိနေတယ်

ဖျတ်ကနဲ ကောက်ယူမိစဉ်မှာ

ဆူးတစ်စ စိုက်ဝင်သွားခဲ့တယ်

ဆူးက တဆင့် နှင်းဆီ သိရဲ့ လား။

မင်းဆီ စီးဆင်းလာတာ

သွေးသစ္စာပါ နီနီပျစ်ပျစ် ရဲရဲရင့်ရင့် ...

မင်းကို တစ်သက်လုံး မြတ်နိုးသွားမယ်

ဘယ်တော့မှ ရင်မခုန်ဘူး
ဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူးလို့
အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစား ဆုံးဖြတ်နေရင်းကပဲ
နှလုံးသားရဲ့ အနက်ရှိုင်းဆုံး
တစ်နေရာမှာ ရှိနေခဲ့တဲ့
ရှင့်ကို ... ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရခဲ့ဘူး
ရှင့်ရဲ့ မာယာကွန်ရက်မှာ
ကျေနပ်ချုံ့မြိန်စွာ ကျဆုံးခဲ့ရတယ် ...
"အမရာ"

အမရာသည် အင်မတန် အင်မတန် ချေး (ဂျီ)ထူသော သေးသေးဖွဲ့ဖွဲ့က
အစ ကတ်သီးကတ် သတ် စိတ်တိုင်းမကျတတ်သော အလွန်အမင်း အ
သန့်အပြန့်ကြိုက်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပါ။

ပခုံးပေါ် ထိနေသော ဆံပင်စင်းစင်းကလေး အသားဖြူဖြူကလေးနှ
င့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဂျင်း ဘောင်းဘီကလေးဝတ်ကာ လမ်းပေါ် သွားလာ
နေလျှင် အဲဒီလောက်အထိ ကြီးကျယ် ခွကျ ဂျီ ဂျောင့် ကျတတ်မည်
လို့ တစ်စက်ကလေးမှ မထင်ရပါ။

ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ပါ။

အကြောင်းသိလာမှ သာ အမရာအကြောင်း သိနိုင်ပါ။

ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ကတ်သီးကတ်သတ် ခွကျသလဲဆိုတာ ချေး(ဂျီ) ထူ

သလဲဆိုတာ နည်း နည်းပြောပြရလျှင်

ဆံပင်သုတ်ထားသော မျက်နှာသုတ်ပဝါကို မျက်နှာမသုတ်တတ်၊
သီးသန့်ထားသည်။ ။

ဆံပင်လျှော်သော ရှန်ပူက ရေဘယ်လောက်စင်အောင်ဆေးဆေး ဆံ
ပင်မှာ နည်းနည်းတော့ မွေးဆဲ ကျန်ရစ်စမြဲမို့ မျက်နှာလက်ခြေကို ဆံပင်
သုတ်ပြီးသား မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် သုတ်မိလျှင် ယားယံတတ်ပါသည်
။

တစ်ညအိပ်ပြီးသား ခေါင်းအုံးစွပ်ကို မနက်လင်းတာနှင့် ချွတ်ပစ်ပြီး
နောက်တစ်ည လျှော်ပြီး သား ခေါင်းအုံးစွပ် လဲရမှ ...။

လက်ဖက်ရည်ကို ခါးလျှင် မကြိုက်၊ ချိုရင်လည်း မကြိုက်၊
နည်းနည်းလေး ခါးပြီး နည်း နည်းလေးစိမ့်မှ ။ လက်ဖက်ရည်အေးစက်
စက်ဆို လုံးဝ မသောက်တတ်။

ရေချိုးတိုင်း ဆံပင်လျှော်ရမှ ။

ဆံပင်ရေမလောင်းရလျှင် မနေတတ်။

ရေခဲသေတ္တာထဲက ပြန်ထုတ်လာသော ဟင်းဆို လုံးဝ (လုံးဝ) မစား
တတ်ပါ။

ကြီးကျယ်တာမဟုတ်။

ရေခဲသေတ္တာထဲက ပြန်ထုတ်လာသော ဟင်းကျန်သည် ကြက်သား
ဟင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ဘဲပေါင်း ဖြစ်ဖြစ် ဘာကြီးပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ အခုလော
လောဆယ် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကြော်ထားသော ဟင်းရွက်ကြော်နှင့်
ပဲ စားလိုက်မည်။

ဟင်းကျန်လုံးဝ မစားတတ်ပါ။

စားလို့ မဝင်ပါ။

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး မရှိသော ဖိနပ်ကို ဒုက္ခခံပြီး ခဏပင် မစီးချင်။ စတိုင်
မကျရင်လည်း ရှိစေ၊ နေသာသော ဖိနပ်အဟောင်းကလေးကိုသာ
စွဲစွဲမြဲမြဲ စီးတတ်သူ။

ဖိနပ်ကြောင့် စိတ်ဒုက္ခမခံနိုင်။

အမရာသည် အင်မတန်လှချင်သော မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပေမယ့်
ဘဝတွင် အလှအပကို နံပါတ်တစ် နေရာပေးထားနိုင်။

မနက်ဆို အ လုပ်သွား အလုပ်က ပြန်လျှင် သင်တန်းတက်၊
သင်တန်းဆင်းမှ အိမ်ပြန်။

အိမ်ရောက်တာနှင့် အခန်းထဲက အဲကွန်း (လေအေးပေးစက်) ခလု
တ်ကို ဖွင့်ပြီး ရွန်းစပရေး room spray ကို မွှေးသွားအောင်
တရှူးရှူးဖျန်းပြီးလျှင် သီချင်းသံကို တိုးတိုး ညိမ့်ညိမ့်ကလေး ဖွင့် တတ်
သည် ။

ပြီးလျှင် ဆံပင်တွေ အားလုံး ဘီးကုတ်နှင့် အပြောင်သိမ်းတင်ကာ မျ
က်နှာသစ် မျက်နှာသစ် ပြီးလျှင် သခွားရည်ကလေးနှင့် ပွတ်လိမ်းထား
လိုက်၏။

ညဆို ဘယ်အချိန်ပဲ အိမ်ပြန်ရောက်ရောက် ရေနွေးနွေးကလေးနှင့်
ရေစိမ်ချိုးပြီးမှ အိပ် တတ်တာ အမရာအကျင့်ပါ။

နံရံကပ် ဘီရိုတံခါးကို တွန်းကာ Night Dress ညအိပ်ဝတ်စုံ
မထူမပါးကလေးကို ရှာသည် ။

ကော်လံပါသော ပခုံးမှာ ဖော့ပါသော ကြယ်သီးတွေပါသော နိုက်ဒရက်(စ်)ဆို ဘယ်တော့မှ မဝယ်။

နိုက်ဒရက်ပန်းရောင် ဂါဝန်ရှည်ကလေးကို ကုတင်ပေါ် ချထားပြီးမှ ရေချိုးဖို့ ပြင်သည် ။

ကြွေကန်ကလေး (Bath tab) ထဲမှာ ခဏစိမ်ပြီး ရေချိုးလိုက်ရတာ ပင်ပန်းမှု ပြယ်စေသည် ။

ဆံပင်တွေကို ရှန်ပူနဲ့ သင်းသင်းကလေးနှင့်လျှော်ပြီး ပေါင်းဆေးကလေးနှင့် အားဖြည့်ပေး သည် ။

ပေါင်းဆေးကို တစ်ပတ်တစ်ရက် ဒါမှ မဟုတ် နှစ်ပတ်တစ်ရက် သုံးဖြစ်၏။

မျက်နှာကို မျက်နှာသစ်ဆပ်ပြာ Fical Form ကလေးနှင့် သေချာသစ်သည် ။

စိတ်တိုင်းကျ ရေချိုးပြီးမှ သွားတိုက်သည် ။

ခြေထောက်တစ်စုံကို ဇလုံးကလေးထဲ စိမ်ပြီး သေချာဆေးသည် ။

ခြေသည်းတွေကို တိုက်သည် ။

ခြေထောက်ညစ်ပတ်နေလျှင်လည်း အမရာ မနေတတ်ပါ။

ရေချိုးပြီး နိုက်ဒရက်စ်ကလေး ဝတ်ကာ ဘော်ဒီလိုရှင်း (Body Lotion) လိမ်းသည် ။

Hand & Foot Lotion လိမ်းသည် ။ ညဖက်ဆို Night Lotion လိမ်းပြီးမှ အိပ်သည် ။

အမရာက အသားခြောက်မှာ အရမ်းကြောက်သူပါ။

မျက်နှာကို Night Cream ပါးပါး လိမ်းသည်။ ။

စောစောကတည်းက ဖွင့်ထားသော အဲကွန်းကို တစ်ခန်းလုံး အေးစိမ့် လာပြီမို့ ပြန်လျှော့ချ သည်။ ။

အပြင်က ပြန်လာလာချင်း အဲကွန်းကို အေးစက်နေအောင် ဖွင့်ထားတာက အခန်းထဲက အပူငွေ့တွေ ထွက်သွားစေဖို့ ပါ။

ဆံပင်တွေကို ရေခြောက်အောင် အချိန်ယူပြီး သုတ်ရပါသည်။ ။

ဆံပင်ရေစိုကလေး (ရေမစင်တစင် မခြောက်တခြောက်) ကလေးနှင့် အဲကွန်းခန်းထဲမှာ နေရတာ အမရာ အင်မတန် ကြိုက်ပါသည်။ ။

သို့သော် အမရာ၏ ဒေါ်လေးက ဦးနှောက်အမြှေးပါး ရောင်တတ်တယ် ဘာညာနှင့် ခြောက်လှန့်ထားတော့ အဲဒီလို မနေရဲ မအိပ်ရဲ။

ကြောက်သွားသည်။ ။

ဟုတ်ဟုတ်မဟုတ်ဟုတ် ဆံပင်တွေ ရေစိုပြီး အဲကွန်းခန်းထဲ မအိပ်သင့်တာတော့ အမရာ သိပါသည်။ ။

သို့ကြောင့် ဆံပင်စိုတွေကို ရေစင်အောင်သုတ်သည်။ ။

ဆံပင်တွေ ရေသုတ်ပြီး ဗိုက်က ဆာလာသည်။ ။

အခန်းထဲကထွက် ထမင်းစားခန်းထဲရောက်တော့ ဟင်းက ကြက်သားဟင်းတွေ့သည်။ ၊ ငါးရုံ ခြောက်ဖုတ်လည်း ရှိသေးသည်။ ။ ဂေါ်ဖီပန်းပွင့်ကြော်လည်း ရှိသည်။ ။

အမရာက ခေါက်ဆွဲခြောက်တစ်ထုပ်ကို ပန်းကန်းလုံးထဲ ထည့်ပြီး ခေါက်ဆွဲပြုတ်ဖို့ ပြင်သည်။ ။

ကြက်ဥတစ်လုံး နံနံပင်နှင့် ငရုတ်သီးစိမ်းကလေး နှစ်တောင့်လော

က်ထည့်လိုက်သည်။

ဟင်းချိုရည်၊ ချဉ်ရည်ဟင်း မရှိလျှင် အရည်သောက်ရအောင် အလွယ်ကူဆုံးကလည်း ဒါပဲရှိ သည်။

ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပူပူနှင့် ထမင်းစားပွဲမှာ ထမင်းစားဖို့ ပြင်နေတုန်းမှာပဲ ဖုန်းသံကြားရသည် ည။

အမရာ ဖုန်းရှိရာလျှောက်လာခဲ့၏။

"ဟက်လို"

"အမရာလား"

"ဟဲ့ ... မိုးချုပ်နေပြီ ဘာလဲ ဒီမှာ ထမင်းစားမလို့ "

"ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ Hand Phone မခေါ်ဘဲ အိမ်ဖုန်းခေါ်တာ ငါ အဆူခံရအောင်လား ဖေဖေနဲ့ မေမေအိပ်နေပြီ ဟဲ့ နင်က ဘာလို့ နှောင့်ယှက်ရတာလဲ"

"စွပ်စွဲလှချည်လားဟာ ငါနှင့် ဟင်းဖုန်းကို ခေါ်ပါတယ် ကိုင်မှ မကိုင်တာ"

"အေး ဟုတ်တယ် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ မထုတ်ရသေးဘူး ဖုန်းမြည်တာ ငါမကြားဘူးလေ ထမင်းစားခန်းထဲ ရောက်နေတာ"

"နင်ကိုက နားလေးတာပါဟာ"

အမရာက ဟင်းကနဲ ဒေါသဖြစ်သွား၏။

လူကိုများ နှိမ်နှိမ်ချိုးချိုး

ကောင်စုတ် မသာ။

"နားလေးတယ်ဟေ့ ဘာဖြစ်လဲ"

"လေး ... လေး ... ရည်းစားစကား ပြောတာမကြားမှ အပိုကြီး ဖြစ်သွားမယ်"

"ဖြစ် ... ဖြစ်"

အနားမှာ မရှိပေမယ့် မျက်စောင်း ဆင့် ... ဆင့် ရွယ်မိ၏။ ကြည့်လို့ ကို မရ။

"မျက်စိကမူနံ၊ နားကလေး၊ သွားပါကျိုးပြီး အဘွားကြီး ဖြစ်သွားမယ်ဟ ကြည့်လုပ်"

"နင် မပူပါနဲ့ ၊ စောင့်ကြည့်၊ နင့်ထက်အရင် ယူပြမယ်"

"ဟား ... ဟား ... ဟား"

အခရာက အော်ရယ်သည် ။

"ငါ့ထက်အရင် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"ဟုတ်မှာ လည်း လုပ်ပါဟာ၊ ငါ့မှာ က ကောင်မလေးတွေ အများကြီးဟ၊ ငါ့မေမေ စပ်ဟပ် ပေးထားတာ"

"အထင်မကြီးပါဘူးဟယ်၊ နင့်အမေက အားအားရှိ ချွေးမပဲ ရှာနေတာဟဲ့"

"ဒါပေါ့၊ နင်တို့ ထက်အရင် ငါတို့ က New Generation မျိုးဆက်သစ် ရမှာ ပါ စိန်လိုက်"

"ဘာ"

ပြိုင်စရာမရှိ လိုက်ပြိုင်တုစရာမရှိလိုက်တု ယှဉ်စရာမရှိ ယှဉ်နေတာ မုန်းစရာ။

ဘယ်လောက်အထိများ လည်း ဆိုပါရင် အမရာ အမေက အမရာကို အမည်ပေးခဲ့လို့ တစ်ပတ် နောက်ကျပြီးမှ လောကကြီးထဲ ရောက်လာ သော အခရာကို အခရာမေမေက အခရာ ဟု နာမည် ဆင်တူလိုက်ပေးခဲ့ တယ်။

ပြိုင်တာကတော့ ခုမှ မဟုတ်။

အမေလက်ထက်ကတည်းကပါ။

အမေနှစ်ယောက်က သူငယ်ချင်း ကြိတ်ပြိုင်ဘက်တွေ အတန်းထဲမှ စာပြိုင်သည် ။

တက္ကသိုလ်တက်တော့ အလှပြိုင်သည် ။

ဘွဲ့ရတော့ ချစ်သူထားပြီး မင်္ဂလာပြိုင်ဆောင်ကြသည် ။ ပြီးတော့ က လေးမွေးကြသည် ။

ကလေးနှစ်ယောက်ကို ပြိုင်မွေဆက်ပေးသည် ။

အခရာက အမရာနှင့် အမြဲပြိုင်သည် ။

ယောက်ျားလေးနှင့် မိန်းကလေးဆိုပေမယ့် တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် လုံးဝအလျှော့မပေး နိုင်။

"ငါက ငါ့အမေ စပ်ပေးတာများ ယူမယ် ထင်သလား"

"ဘယ်သူ့ယူယူ ဖိတ်စာအရင်ကမ်းနိုင်တဲ့ သူက အနိုင်ပဲလေ မဟုတ် ဘူး လား"

"အလောတကြီး ဖိတ်စာပေးဖို့ လည်း ငါက မရည်ရွယ်ပါဘူး စိတ်ချ၊
နင်ပဲ အရင်ယူ"

"ဟား ... ဟား ငါ မသိဘူး၊ မှတ်နေလား၊ နင် ကြိတ်ကြိတ်စည်တော့မှ
နင့်ရာဇဝင်မှာ ဘယ်တုန်းက အရှုံးပေးဖူးလို့ လဲ အရှုံးမရဲ့ "

အခရာကလည်း အမရာအကြောင်းကို အတွင်းကျကျ သိထားပြီး
သားပါ။

ငယ်ငယ်ကတည်းက သူငယ်ချင်းတွေ ပြိုင်ဘက်တွေ။

"ငါ မနက်ဖြန်မနက် နင့်ဆီ လာမလို့ "

"ဘာလာလုပ်မှာ လဲ အရှုပ်ရဲ့ "

"ဟ ... နင့်ဆီ လာမှာ ပေါ့"

"နင် ဘာလာကြွားဦးမလို့ လဲ"

"ရစရာကို မရှိတော့ဘူး"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ နင်က လာကြွားနေကြပဲ"

အခရာကလည်း ဒင်းအကြောင်း သိလွန်းလို့ ။

"ငါ လာရင် နင်လမ်းပိတ်မှာ စိုးလို့ လား"

"နင့်လို မှတ်နေလား"

"နင်လာရင် ငါ လမ်းပိတ်တာ အမှန်ပဲ"

အခရာက ဝန်ခံသည် ။ အမရာက နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့ပြီး ...

"နင့်ဆီလည်း ဘယ်သူမှ မလာဘူး"

ဟု စိတ်ဆိုးမိ၏။

အခရာက ကြာလေ မုန်းစရာ ကောင်းလေ။

"ငါ နင့်ဆီ လာတာလည်း နင် လမ်းပိတ်အောင်လို့ "

"မသမာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဆိုတာ ငါသိပြီးသား"

"နင်ရော ဖြူစင်လို့ လား၊ မှန်ထဲကြည့်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးကြည့်"

အမရာက ခစ်ခနဲ ရယ်သည် ။

ထိုကိစ္စကို အခရာ ကမ္ဘာမကြေ ဖြစ်နေတာ သိသည် ။

အဲဒီနေ့က သူ မရိုးမရွဖြစ်အောင် ထိုးနှက်နိုင်ခဲ့သည် ။ အသာက
လေး အနိုင်ပိုင်းခဲ့တာ။

တစ်ခါတလေ နင်သင်ပေးတဲ့ ပညာနဲ့ နင့်ကို ပြန်လုပ်ကြည့်တာ၊ အဲ
ဒီ အရသာလေး နင် မြည်းကြည့်စားသုံးကြည့် That eat's ပေါ့။

ချိုလား ... ချဉ်လား။

နင့်ကို ညင်ညင်သာသာကလေးနဲ့ အပြတ်အသတ် အလဲထိုးဖို့ ငါ ကြံ
စည်နေတာတော့ အမှန်ပဲ အခရာ။

ငါ့အမေကလည်း နင်တို့ သားအမိကို အသာစီးရဖို့ ငါ့ကို လက်ချာ
တွေ ပေးထားပြီးသား။

ငါက မိန်းကလေးပါ အခရာရယ်။

မိန်းမဉာဏ်ဆိုတာ နင် ကြားဖူးလား။

မိန်းမဉာဏ်ဆိုတာ နင် ထိတွေ့ကြည့်ဖူးရဲ့ လား။

နင့်ထက် သာကို သာစေရမယ်။

အခုလည်း နင်က ငါ့ကို စိန်ခေါ်လိုက်ပြီ။

နင်က စစ်ကြေညာမှ တော့ ငါက အရှုံးပေးမယ်များ ထင်သလား၊ န
င့်ထက်အရင် မင်္ဂလာ ဆောင်ပြဦးမယ်။

မယုံရင် ကြည့်လိုက်။

"အမရာ"

"ဘာလဲ"

ဆောင့်ဆောင့်ထူးမိ၏။

ကောင်စုတ် အရူး ငါခေါက်ဆွဲပြုတ်တွေ ပွကုန်ပြီ။ ညကြီးမိုးချုပ် စစ်
လာကြေညာနေသေး တယ်။

အရှက်ကို မရှိဘူး။

"မနက်ဖြန် ငါလာရင် နင် အံ့ဩသွားမယ်"

"လုပ်မနေနဲ့ နင်နဲ့ ပတ်သက်ရင် သွေးမပူဘူး၊ သွေးအေးပြီးသား
ဘာကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်မခုန် ဘူး"

"တကယ်လား"

"တကယ်ပေါ့ဟဲ့"

"ဒါဆို နင့်မျက်နှာမှာ အံ့ဩရိပ် မပေါ်အောင် အခု ညကတည်းက
ကြိုးစားလေ့ကျင့်ထား"

"သေလိုက်ပါလား"

"အဝေးကြီး အိပ်မက်ထဲတောင်မမက်ဖူး၊ ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတ
ယ်လေ၊ မိန်းမမရသေး ဘူး။ လူပျိုစစ်စစ်ဟ၊ ကလေးအဖေ ဖြစ်ရဦးမယ်

"

"လူပျိုစစ်စစ် ရင်ဘတ်မှာ စာချိတ်ထားပါလားဟဲ့၊ ကြော်ငြာပြီးသား ဖြစ်သွားအောင်"

"မလိုပါဘူးဟာ လူပျိုဆိုတာ သတင်းမွေးပြီးသား ကြော်ငြာစရာ မလိုဘူး"

သူနှင့် စကားပြောလျှင် ဘယ်တော့မှ အဆင်မပြေ။

"နင် ... ငါနဲ့ ဘာလို့ ဒီလောက် ပြိုင်ဆိုင်တုယှဉ်ချင်တာလဲဟင်"

"မေမေက နင့်ကို နိုင်ရမယ်တဲ့ "

"အေး ... နင့်မေမေကို ပြောလိုက် အမရာ ဗိုက်ကြီးရင် သားလည်း ကြီးမယ်လို့ "

ရိုင်းမှန်းသိပေမယ့် နိုင်လိုဇောနှင့် ပြောမိ၏။

"ဟ ... ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ ဒါ နင် ပြောရမယ့် စကားလား"

"ဘာဖြစ်လဲ ပြောတယ်"

"လွယ်လွယ်ကလေးပါဟာ၊ နင် တစ်ဗိုက်ဆို ငါ့မိန်းမ နှစ်ဗိုက်ကြီးပြ မယ် ဘယ်လိုလဲ"

သူပြန်ပြောမှ ပဲ နားတွေထူပူကာ မျက်နှာတွေပါ ရဲတွတ်သွားရသည် ။

"အရူး ... ငပေါ ... ငရှုပ် ငမြှောင်တောင် ပိုးဟပ်"

ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် သူ့ကို အော်မိသည် ။

"နင် အရင် စပြောတာလေ"

"တော်ပြီ၊ အချိန်ကုန်တယ်၊ နင်နဲ့ မပြောတော့ဘူး။ ဖုန်းချလိုက်ပြီ ဒါ

ပဲ"

"ခဏနေဦးလေဟာ"

"ဘာလဲ၊ ငါ့ကို ရန်လာမစနဲ့ ၊ ငါ ဒေါသဖြစ်ရင် နင် မလွယ်ဘူး သိလား"

"အေးပါ မနက်ဖြန်မနက် ငါလာရင် နင့်ကို ရေစိမ်မုန့်ဟင်းခါး လိုက်ကျွေးမယ်"

"မစားဘူး"

အမရာက သဘောကျစွာရယ်သည်။ ။

"စားပါဟာ ငါက စေတနာနဲ့ ပါ"

"ကြောက်လွန်းလို့ နင့်စေတနာက ဓားသွားနောက်မှာ ကပ်ပါလာတာ"

အမရာက ကောင်းကောင်း သိနေပြီ။

"ဒါဆိုလည်း နင်ကျွေး"

"သဒ္ဓါပေါက်ရင် ကျွေးမယ်"

"ဒီတစ်သက် သဒ္ဓါက ပေါက်ပျံ့မလား"

"မလွယ်သေးဘူး"

အမရာနှင့် အမရာက ရန်သူတွေလို ဖြစ်နေသည်။ ပြိုင်ဘက်တွေ မဟုတ်လား။

တစ်နေ့တစ်နေ့ ပြိုင်ရင်းကနေ မလိုတမာ မုန်းတီးခြင်းတွေ ခါးသီးမျက်ရှုခြင်းတွေ တဖွား ဖွား ပေါ်ပေါက်လာတာ။

"ငါကလည်း နင်ကျွေးတာ မစားရဲပါဘူး။ ဆေးလုပ်မှာ စိုးလို့ ဟတော်ကြာဆေးမိပြီး ရုန်းမရ ဖြစ်သွားမှ သေပြီ ဆရာပဲ"

"အမယ်လေးဟယ် နင့်ကိုနင် တော်ရုံတန်ရုံ အထင်ကြီးစမ်းပါ။ ငါက နင့်ကိုပဲ ဆေးလုပ် ရဦးမယ်လို့ "

"မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ နင်တို့ သားအမိက ငါ့အမေအပေါ် အနိုင်ရချင်တာ နိုင်ရင် ပြီးရောဆိုပြီး လုပ်ချင်လုပ်မှာ ပေါ့ မဟုတ်ဘူး လား"

"အဲဒီလောက် မရှူးသေးပါဘူးဟာ"

"ဒါဆို ငါ ကံကောင်းတာပေါ့၊ ငါပဲ မနက်ဖြန် ကျွေးမှာ ပါ၊ စိတ်ချ၊ နင်က ငါကျွေးတာ ရဲရဲ စားဝံ့ပေမယ့် ငါက နင်ကျွေးတာ မစားရဲပါဘူး"

အနိုင်ပိုင်း ပြောပြန်ပြီ။

သူ့စကားသံက အထာကြီး ဆရာကြီးစတိုင်၊ သူ့မျက်နှာကလည်း မချို့မချဉ်၊ သူ့ရယ်သံက ပိုမုန်းစရာ ကောင်းသည် ။

"နင်ဟာလေ တော်တော် ယောက်ျား မဝီသတာပဲ"

"နင်ပဲ မိန်းမဝီသအောင် ကြိုးစားထား"

"ငါက မိန်းမဝီသပါတယ်၊ ပြော ဘယ်နေရာ မိန်းမ မဝီသလို့ လဲ၊ နင်သာ မိန်းမလို မိန်းမရ ပြောတတ်တာရယ်၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တာရယ်၊ အတ္တကြီးတာရယ် စကားပြောရင် မိုးပေါ်က မဆင်းတာရယ်"

အမရာ ပစ်ပစ်နှစ်နှစ် ရှုံ့ချသမျှ အခရာက နားထောင်ပြီး တိုးသက် သက်ရယ်နေ၏။

"နင် မိန်းမ ဝီသပါတယ်၊ ရန်တွေ့ကောင်းတာ"

ကိုယ်ကသာ သူ့ကို နစ်နစ်နာနာ ဖဲ့ဖဲ့ချိုးချိုး ပြောတတ်ပေမယ့် အခ

ရာကတော့ ကိုယ့်အပေါ် ထိခိုက်နစ်နာအောင် မပြောဘူးပါ။

ဒါကြောင့်လည်း ဘယ်လိုမှ မပြေလည်ပေမယ့်
ဆက်ခင်နေကြတာပါ။

အမေချင်း မတည့်ပေမယ့် သူတို့ နှစ်ယောက်က အမြဲတွေ့သည် ။

"နင့်အမေနဲ့ ငါ့အမေ သူငယ်ချင်းပါဟာ"

"ဒါပေမဲ့ သူတို့ က တစ်ချိန်လုံး ပြိုင်နေကြတာလေဟာ၊ ဘယ်မှာ ခင်
မင်လို့ လဲ"

"ငါလည်း ငါ့အမေဘက် ပါရမှာ ပဲ"

"အင်းပေါ့ ငါလည်း ငါ့အမေဘက်ကပဲ"

"ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းပေါ့ဟာ နင် ငါ့ကို စိတ်ကူးမယဉ်နဲ့
တော့"

"ကိုင်းကြီးကြီးမှာ နားလိုက်ပါလား"

"အကောင်းပြောတာ ငါတို့ ဖူးစာ မရှိဘူးဟ"

အမရာ သည်းမခံနိုင်ဘဲ ဖုန်းကို ခွပ်ကနဲ ချပစ်လိုက်၏။

တစ်ယောက်တည်း ပြောချင်တာ ပြောပေတော့။

အမရာက ဖုန်းပြောပြီး ထမင်းစားခန်းထဲ ပြေးဝင်လာခဲ့၏။

အခရာ လျှာရှည်နေတာကြောင့် ခေါက်ဆွဲပြုတ်တွေ ပွကုန်တော့မ
ည်။

ဖုန်းထပ်မြည်ပေမယ့် ဂရုမစိုက်တော့ပါ။

မေမေက ဖုန်းသွားကိုင်ပြီး ထမင်းစားခန်းထဲဝင်လာ၏။

ဘာမှန်းမသိဘူး ဖုန်းခေါ်ပြီး မပြောဘူးဟု ရေရွတ်နေတော့ ပြုံးမိ၏

။

မေမေ့ကို အခရာ စကားမဆိုရဲ။ ကြောက်သည် ။ မေမေက သူ့ကို ဆူ
ငေါက်မှာ မဟုတ်လား။

မေမေ ဖုန်းကိုင်တော့ အသာကလေး ချသွားသည် ။

မေမေ့ကို မရစ်ရဲ လန့်သည် ။

သူ့မေမေ့ကို ပြန်တိုင်မှာ စိုးသည် ။

ဘာထူးလဲ အမရာလည်း သူ့အမေဆို မပြောရဲဘဲ ဖုန်းချပစ်တာပဲ မ
ဟုတ်လား။

မရှိသေတာမဟုတ် မပြောဝံ့တာ။

"သမီး အမရာ"

"ရှင်"

"မနက်ဖြန် မေမေ ဧည့်သည် တစ်ယောက် ချိန်းထားတယ် သမီးရဲ့
အဆင်ပြေမလား"

"ဟင်"

မေမေကလည်း အခရာမေမေလိုပဲ သားမက်ရွေးနေပါပြီ။

"မနက်ဖြန် အ လုပ်သွားရမယ် မေမေရဲ့ ၊ ခွင့်တင်လို့ မရဘူး"

"ဟုတ်လား"

"သဘက်ခါမှ တွေ့မယ်လေ"

"အင်း ... အင်း၊ အဲဒီ ကောင်လေးက ဆရာဝန်၊ ပြီးတော့ မိဘမျိုးရိုး

လည်း ကောင်းတယ်"

"အဲဒီတော့"

"မဆိုးဘူး၊ သမီးတွေကြည့်ပါလား၊ ရုပ်က ခင်မမသားကို မမီပေမယ့် ပညာက သာတယ်၊ ပိုက်ဆံလည်း ပိုရှိတယ်၊ ခင်မမသားထက် သာမှ ဖြစ်မယ်"

တစ်လောကလုံးမှာ အခရာထက် သာရင် ပြီးရော။

မေမေက အဲဒီလို။

ခက်နေတာက အခရာက ရုပ်ဖြောင့်သည် ။

ရုပ်ရည်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြီးပြည့်စုံသည် ။

ကံကို အန်တုလို့ မရ ဆိုတာ အဲဒါ။

ခင်မမက သားချော မွေးခဲ့ပြီး စိုးမဒီက သမီးချော မမွေးနိုင်ခဲ့ပါ။

စိုးမဒီ၏ သမီးအမရာက ဖြူဖြူစင်စင် ချစ်စရာလေးပေမယ့် ချောတော့ မချော။

ဒါကို တစ်သက်လုံး ခံပြင်းနေခဲ့တာ။

"မေမေပဲ အခရာထက်သာမှ လက်ထပ်ရမယ်ဆို"

"ဟုတ်တယ်လေ"

"အခရာလောက် မချောရင် သမီးတစ်ကွက်ရှုံးသွားမှာ ပေါ့ ဖြစ်ပါ့မလား"

"ပါးပါးကလေးပါကွယ် ဖြစ်ပါတယ်"

အမရာက မေမေ့ကို ကြည့်ပြီး ဖွဖွရယ်သည် ။

တကယ့် မေမေ။

အခရာလို ချောမောခန့်ညားသော လူတစ်ယောက် ဘာလို့ ရှာမတွေ့နိုင်တာလဲ။

"ရုပ်ဆိုးရင် လုံးဝ မစဉ်းစားဘူး ဆရာဝန်ဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်"

နှုတ်ခမ်းစူကာ ပြောလိုက်ရင်း ထမင်းစားပွဲမှာ ထိုင်ပြီး တူကလေးနှစ်ချောင်း ယူလိုက်၏။

"အလိုလိုမှ သမီးက ချောတာ မဟုတ်ဘူး ၊ နှစ်ယောက်စလုံး မချောရင် ကလေးက ချောဖို့ ကို မရှိတော့ဘူး မေမေရယ်"

မေမေက ခေါင်းညိတ်သည် ။

"ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ"

မေမေ လက်ခံသွားတာကို အမရာ ပြုံးမိ၏။

"ခင်မမ သားက ရုပ်တော်တော်ချောတယ်"

ဒါကို လက်မခံလို့ မရ။ ဖွင့်ဟ ချီးမွမ်းရသည် ။

"ဆေးရုံမှာ ကတည်းက နီတာရဲလေးကတည်းက ချောတာ မျက်နှာပွင့်တာ"

အမရာက မေမေ့ကို တစ်ချက်ကြည့်သည် ။

"မေမေက ဘာလို့ ချောချောလေး မမွေးတာလဲ"

"မွေးချင်တာပေါ့၊ ရှုံးချင်ပါ့မလား ခင်မမကို ခက်တာက မေမေမှ မတတ်နိုင်ဘဲ"

"အဟိ ... အရမ်း ရယ်ရတာပဲ"

"မရယ်ရပါဘူး၊ စိုးမဒီ ဆိုတာ ခင်မမ ရှေ့မှာ အမြဲရပ်ခဲ့တယ် သာခဲ့တာချည်းပဲ"

မကျေမနပ်နှင့် မေမေက ဂုဏ်ယူနေခဲ့သည်။ ။

"သမီးလည်း သူ့သားထက်သာအောင် လုပ်ရမယ် သိလား"

"အမရာက အရမ်းမိုက်ရိုင်းတာပဲ မေမေ"

"သူက သမီးကို ဘာပြောလို့ လဲ"

အခရာ ပြန်မပြောရဲပါ။

တစ်ဗိုက်နှစ်ဗိုက်ကိစ္စကို ပြန်မဟရဲ ရှက်သည်။ ။

အခရာက စပြောခဲ့တာလည်း မဟုတ်။

အမရာက ဒေါသကြီးပြီး ပြောလိုက်မိတာ။

ထားပါတော့ ...

လူကြီးတွေသိလျှင် အမရာပဲ ထပ်ပြီး ရှက်ရွံ့နေရမည်။ ပြီးစေတော့ ရှိစေတော့။

"တစ်ခုတော့ ဖြေသာပါတယ်"

"ဘာလဲ မေမေ"

"မေမေ့ယောက်ျားက ခင်မမ ယောက်ျားထက် ချောတယ်"

လုပ်ပြန်ပြီ။ မေမေက ကြံကြံဖန်ဖန် ကြွားနေပြန်ပြီ။

"အမရာက ဖေဖေနဲ့ တူရင် ပြီးရော"

"ဟုတ်တယ်"

"မေမေ မိတ္တူဆွဲတာ ညံ့လို့ ပေါ့"

"ဟဲ့"

"မေမေက တစ်ထေရာတည်း တူအောင် မိတ္တူမဆွဲနိုင်ပဲဟာ မဟုတ်လား"

"ကြည့်စမ်း အမေကို"

ခေတ်သားအမိ ပီသစွာ သူငယ်ချင်းပေါင်း ပေါင်းနေတော့ ပြောရဲဆိုရဲသည်။ ။

မေမေ့ကို အမရာ လုံးဝ မကြောက်။ ချစ်တာတော့ အရမ်းချစ်သည်။ ။ တစ်လောကလုံးမှာ အချစ်ဆုံးပါပဲ။
